

BUTOR legjobb
legszébb
legolcsóbb

Singer László

butorgyárosnál **Cimre figyelni!**
Feketesas u. 15. Részletfizetésre készpénzárban.

amely alatt a csónakok többször felborulással fenyegettek, sikerült az öngyilkosjelöltet a kompra vinni. A leány közben elájult. Amikor nemsokára eszméltre tért és észrevette, hogy megmentették, felugrott és újból a vízbe akarta magát vetni. Újabb dulakodás után sikerült a makacs öngyilkosjelöltet visszatartani. Amikor a komp a szegedi oldalon kikötött, az újból elalélt nőt bevitték a révházba. Időközben megérkeztek a csendőrök

is, akik a ritikúlben talált igazolási írásokból megállapították, hogy az öngyilkosjelölt R. Margit, szegedi vasúti főtisztviselő leánya. R. Margit kihallgatásakor kijelentette, hogy nem hajlandó megmondani, miért határozta el magát, hogy öngyilkosságot kíséreljen meg.

Tekintettel arra, hogy kijelentette, hogy bár milyen módon is, de végez magával, a saját érdekében őrizetbe vették.

len kulturális feladatot, mit Boroszló földrajzi helyzetével betölteni hivatott, de tekintetbe véve a város zilált pénzügyi viszonyait, elrendelte az operája megszüntetését.

Természetesen általános felzúdulás a németek között erre a miniszteri intézkedésre. (Erre is volt már nálunk is példa.) Az újsághírek szerint a közfelháborodás meg is fogja a boroszlóak operáját menteni.

A német nép viszonylagos nagy gazdagsága meglehetősen a kultúra követelte ezt a nagy áldozatot. De mi szegediek, hazánk országszerte nagy szegénysége mellett, nem remélhetünk máshonnan segítséget a »Néma bu-ját«.

Reméljük, hogy az operánk napjai mégsem megszámálvák. Mert ha az operát temetnők is, a sirató nem neki szól. Ki, mi fogja követni?

Hodie sibi, cras tibi — mihi?

Tán még Arany János is így szedné manapság versbe a »Néma bu-ját«.

Vesznek, vesznek,
Egyre vesznek
Színe, lángja az üzletnek.
Itt is egy név,
Ott is egy név,
Hányat visz el minden egy
Évi?

S ami még él
Minden névvel
Összerezzen busan, árván
Mint a néma
Lomblevelű, ha
Egy-egy társa hull le árván.

Juvenális.

Boroszló — a német Szeged

Irhatnám fordított sorrendben is: Szeged — a magyar Boroszló. A helyezés a helyzet nyomorúságán nem változtat. Solamen miseris socios habuisse malorum: nem vigasztalás a mi nyomorúságunkban, hogy a nagy német nemzet egyik legrégibb ipari és kereskedelmi központjával, egy porosz tartomány fővárosával egyazon nyomorúságra jutottunk.

Nálunk, a régi magyar mezőgazdaság gócai: a Bácska, Bánát, amelyeknek földrajzilag, történelmileg Szeged volt a gazdaságilag adott központja, másfelé kerültek. Szegedet és közgazdaságát eddig csak azzal kárpótolták ezért a mérhetetlen veszteségért, hogy nekünk illetékmertesen van több jogunk a hazánk minden más lakójával szemben: Trianont átkozni. Egyéb gazdasági intézkedés ebben a tíz évben, a mi Szegedünk érdekében nem történt. Pedig idejében kéne pótolni az adófizető kereskedőknél és iparosoknál az elszakadt területekkel elmaradt vevőkört, ne sero medicina paratur! A maholnap megszűnő templom- és egyetemépítkezések injekció-hatása elszáll és a közben eltemetett vállalatokból adóalanyt, fogyasztót ki fog teremteni?

A köz nyakába ezzel ép kétszeres teher szakad: az elmaradt adóbevétele és a munka-, keresetnélküli embertömeg éhsége. Ha sokan öngyilkosságukkal könnyítenek is a köz helyzetén, a köz pénztárának szempontjából — bocsássák meg a cinizmust! — ez számszerűleg még mind nem elég. És viszont embert lebunkózni egész más céllal csak háboruban és ott is csak »ellenességet« lehetett. A városi pénztár egyensúlya nehéz ostromokat áll ki. A sülyedő hajón meg sorra nyílnak az új lélek.

A legelemibb emberi szükséglet, a táplálkozás a legelső szociális feladattá a munkanélküliek ellátását teszi. Emellett a kulturális feladatok számos részen táruznak elénk. A kórház: a »népjóléti« minisztérium törvényadta rendelkezése — ő mily kegyetlen játéka a magyar nyelvnek! — csak fizető betegnek van joga javulást, jobblétet keresni. A munkát, keresetet nyújtó középítkezések, templom, egyetem, iskolák architektúrájának kulturálatlansága meg századokon át ránk fogja vonatkoztatni: »Elt egy nép a Tisza táján, lustrumokon át lomhán, gyáván!« Nem csekély teher a színház fenntartása sem, melytől a magántőke a maga szegénységében kénytelen volt visszavonulni. Csak elemi kultúrkötelességet teljesíti a köz, ha ez intézmény életét biztos anyagi veszteség tudatának ellenére is a lehetőség legvégső határáig kitolja.

Es mindez a sok nyomorúság fent északon, Boroszlóban párjára akadt. A sziléziai szén- és ércbányák teremteték meg valaha Boroszló alapját és nagyságát. Nagy, termelő, feldolgozó üzemekkel, nagykereskedelmi üzletekkel összekötő-kapocs volt Német- és a szomszédos Orosz-Lengyel-

ország között, de egyben találkozóhelye volt a sziléziai nagybirtokosoknak is. Versailles, a németek Trianonja, az új lengyel és cseh határokkal elvágtatta a boroszlói központ életadó tárnait. A város azóta halódik. A nacionalizált környékbeli cseh és lengyel vált vállalatok otthagyták a régi központot és az ősi tartományi főváros lakosságának százai lettek keresetnélküliekké. A város pénztára meg nyögi a szociális terhek rázúdult, bus hadát. Így esett meg, hogy a porosz pénzügyminiszter nem mérlegelve azt a mérhetet-

Városatyá-portrék

Rainer Ferenc

A régi, német nevű, patricius familiák között, amelyek közel kétszázéssztendő előtt Szegeden telepedtek meg, egyike a legértékesebbeknek a Rainer-család. Nincs a közéletnek olyan területe, amelyen ne vált volna ki a sorból valamelyikük.

Rainer Ferenc

Valamennyi öntudatos és céltudatos férfi és arravaló familia, hogy zavarba hozza azokat a fantasztákat, akik a honfoglalás korától kezdve próbálnak levelezni a családjájukat. Már min hogy a magyar faj leszármazását bizonyítja. Az ilyen kísérletekről sokat lehet beszélni, köteleket, csupán idézzük annak az országos

nevé geológusnak a mondását, aki jóval a háboru előtt rajta is vesztett a mesterségén.

— Szeretném én látni azt a Kohnt, akit nem veszek bele (ha akarom) hitelesen az Esterházyak családi fájába!

A száz, meg százféle vérkeveredés, kereszteződés után ki tud ma kimutatni »tisztá« magyar fajt, (hiszen a napokban került nyilvánosságra Massaryk egy kijelentése a Habsburgok zsidó eredetéről) s ki ne tartaná a Rainereket olyan szintisza magyaroknak, amilyenek a legfogósabb bennszülöttek képzelik magukat.

Azok is voltak mindig, az ország, a szűkebb Szeged-haza érdekét, boldogulását előmozdító, akik főleg a szülőváros jóhírére voltak kényesek.

A tragikus véget ért, hallgatagságában is csupa kedély főkapitányának nem maradt családja. De már a fivére, az ipartestület felelőtlennélnőke, négy derék fiút hagyott maga után, folytatóit patríarkális erényeinek, a munka szeretetének.

A régi, híres, butorgyárt a legfiatalabb, a Ferenc, vezeti, alkalmazkodva a modern kor követelményeihez, versenyre szállva ezen a téren is, ami annál nagyobb szó, mert az ország határain túl is nagy elismerése van a butoriparunknak.

Nehezen esik Ferencnek írni a nevét, amikor Ferije ő mindenkinek, nagyműveltségű iparos, szeretetreméltóságban, előzékenységekben felül nem multható, aki soha politikával nem foglalkozott, mert a leghasznosabb, az általános boldogulást legjobban előmozdító politikának a munkát tartotta.

Most, hogy tagja lett a törvényhatósági bizottságnak, mindenki meggyőződése szerint ezt az irányzatot folytatja azzal az örökséggel tetézve, amit a Rainer név jelent.

Domán Mátyás

Az egykoru emberek különös figyelemmel szemléltek egymást, mert nem mindegy az, hogy ki volt mint szaladt el az idő, hogyan öröklötte meg a nyomait. Ezért látunk harmincesztendő ruákat és így emlékeztünk a Rohonczy-fivérekre, akiket nyolcvan éves korukban is látsa gyönyörűséggel nézett a lényegesen fiatalabb női generáció.

Az egykoruak, különösen ha esztendőket elteltével találkoznak, azimba vesznek sok mindent s a végén azt állapítják meg.

— Rontott rajtunk jó sokat az idő, csak a Domán Matyi nem öregedett semmit.

Igy is van. Épp olyan kicsattanóan egészséges az archőre, mint amilyen akár husz év előtt volt. (Ez a teine egyébként családi örökség, a legritkább valami.) Aztán a hangulata, a kedve is ugyanaz: mosolygó szem, jóhiszeműség.

— A világot, mindent, ami körülöttünk van, csak olyan mértékben szabad komolyan venni, amint azt megérdemli.

Domán Mátyás ott tölti egész napját az üzletben, amely már magában véve is a kényelmes, puha, finom berendezésű otthont jelenti. Szőnyeg, selyemholmik, csupa szép és jó dolog, amikből kikiváncolni nem érdemes. Ami ezen kívül van, az olyan kevés, hogy csak befelé lehet érezni az értékét. Korán reggel egy kis séla (évek óta ugyanazzal a partnerrel), aztán ha az elfoglaltsága megengedi, áldozhat kontemplatív természetének — a bejárati ajtó üvege mögül.

Ott áll és nézi a külső világot, a forgatagot, a kavargót, amely csupa mosoly és nyílván ötle, mert az uccán beszélgetők mindig jóízűt nevetnek egymás mondásán. A lelke azalatt megtelek melegséggel s a fiára gondol, akit maholnap már a szárnyára ereszt. El nem muló hittel, hogy jön a magyarokra még egyszer jó idő s hogy a gyerekek kapják meg azt, amit a mi életünk számlájából levont a sors. Maga ez a hit is elég hozzá, hogy ne szaporodjanak a ráncok.

Kerékpár igazolványba
Ki fényképet 1 P 20 állért készíti
SIMONYI fényképész, Korzó Múzeum szomszéd (Jersey-ház.)

Részletre is készpénzárban
vásárolhat! Forduljon bizalommal Tóth óráshoz!
Nagy óra, órszerjavító műhely.
A. B. C. beszerzési hely. 563

Perzsaszőnyegek

saját készítményeim
nagy választékban olcsó árban kaphatók.

GÁBOR szőnyegüzem
Kárász u. ca 8. 779

Tavaszi kabátanyagok, kosztümszövetek
legolcsóbban 837 **SZALMA FERENCNÉL** Püspökbazárépület